Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 2075/92
av den 30 juni 1992
om den gemensamma organisationen av marknaden för råtobak

(EGT L 215, 30.7.1992, s. 70)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Rådets förordning (EG) nr 711/95 av den 27 mars 1995	L 73	13	1.4.1995
►**M2**	Rådets förordning (EG) nr 3290/94 av den 22 december 1994	L 349	105	31.12.1994

Ändrad genom:

►**A1**	Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	C 241	21	29.8.1994
	(anpassad genom rådets beslut 95/1/EG, Euratom, EKSG)	L 1	1	1.1.1995

▼B

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 2075/92

av den 30 juni 1992

om den gemensamma organisationen av marknaden för råtobak

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 42 och 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([2]),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([3]), och

med beaktande av följande:

Parallellt med den gemensamma marknadens funktion och utveckling skall en gemensam jordbrukspolitik utformas för jordbruksprodukter. Denna politik skall särskilt omfatta en gemensam organisation av marknaderna för jordbruksprodukter, som kan ta olika former beroende på produkten.

Syftet med den gemensamma marknaden är att uppnå de mål som fastställs i artikel 39 i fördraget och, vad gäller råtobakssektorn, särskilt att stabilisera marknaderna och tillförsäkra den berörda jordbruksbefolkningen en skälig levnadsstandard. Dessa mål kan uppnås genom att anpassa resurserna till behoven, särskilt genom en kvalitetsfrämjande politik.

Den rådande situationen på tobaksmarknaden, där tillgången inte motsvaras av efterfrågan, kräver en genomgripande ändring av den gemenskapsordning som hittills har gällt för marknaden, samtidigt som den traditionella produktionen upprätthålls. Ändringen bör innebära att mekanismerna för marknadsförvaltning förenklas, att produktionen begränsas så att den svarar mot marknadens krav och budgetkraven och att kontrollmedlen stärks för att säkerställa att förvaltningsmekanismerna fullt ut bidrar till att målen för den gemensamma marknadsorganisationen uppnås.

De olika tobakssorterna kan klassificeras i grupper med utgångspunkt i odlingsmetoder och produktionskostnader på grundval av de beskrivningar som används i den internationella handeln.

På grund av konkurrensen på tobaksmarknaden är det nödvändigt att stödja de traditionella tobaksproducenterna. Detta stöd bör baseras på ett bidragssystem som gör det möjligt att avsätta tobaken inom gemenskapen.

Bidragssystemet kan förvaltas effektivt om odlingskontrakt ingås mellan odlarna och de företag som utför den första beredningen. Kontrakten skall garantera odlarna en stabil avsättning och beredningsföretagen regelbundna leveranser. Om beredningsföretagen betalar producenterna ett belopp som är lika med bidraget vid tidpunkten för leverans av den tobak som kontraktet omfattar, förutsatt att tobaken uppfyller kvalitetskraven, får odlarna stöd samtidigt som bidragssystemet blir lättare att förvalta.

För att begränsa tobaksproduktionen inom gemenskapen och samtidigt göra produktionen av sorter som är svåra att avsätta mindre attraktiv bör en total högsta garantitröskel fastställas för gemenskapen och delas upp varje år i särskilda garantitrösklar för de enskilda sortgrupperna.

För att säkerställa att garantitrösklarna tillämpas måste ett system med beredningskvoter införas under en begränsad tid. Under en övergångstid åligger det medlemsstaterna att inom de fastställda garantitrösklarna fördela beredningskvoter till de berörda företagen. I detta syfte bör

([1]) EGT nr C 295, 14.11.1991, s. 10.
([2]) EGT nr C 94, 13.4.1992.
([3]) EGT nr C 98, 21.4.1992, s. 18.

▼B

gemenskapsbestämmelser införas som skall säkerställa en rättvis tilldelning på grundval av de mängder som tidigare har beretts, varvid onormala produktionsmängder inte skall tas med i beräkningen. Nödvändiga åtgärder skall vidtas för att möjliggöra en senare fördelning av kvoterna mellan producenterna på tillfredsställande villkor. De medlemsstater som har tillgång till de uppgifter som behövs för att kunna tilldela producenterna kvoter på grundval av tidigare kvoter bör få göra detta.

Företag som utför den första beredningen får inte ingå odlingskontrakt för mängder utöver de tilldelade kvoterna. Återbetalning av bidraget måste därför begränsas till ett belopp som svarar mot kvoten.

Bidragssystemet och systemet för produktionsstyrning bör i första hand tillämpas fram till 1997 så att systemen kan ses över mot bakgrund av de vunna erfarenheterna och eventuellt justeras under den efterföljande perioden.

Produktionsstyrande åtgärder kan bidra till att stabilisera tobaksmarknaden och förbättra produktionens kvalitet. Ett särskild stöd kan göra det möjligt för producentsammanslutningar att bidra till att förbättra organisationen och styrningen av produktionen. Ett forskningsprogram finansierat genom en sänkning av bidraget kommer att göra det möjligt att åstadkomma en närmare överensstämmelse mellan tobaksproduktionen och folkhälsokraven inom gemenskapen. Slutligen är det nödvändigt att införa ett omställningsprogram för de odlare som producerar Mavra, Tsebelia, Forchheimer Havanna IIc och hybrider av Geudertheimer eftersom odlingen av dessa sorter är viktig för ekonomin inom vissa områden inom gemenskapen.

Den inre marknaden kräver att ett gemensamt handelssystem upprättas vid gemenskapens yttre gränser.

Gemenskapen kan avstå från kvantitativa restriktioner vid de yttre gränserna. För att gemenskapsmarknaden inte skall vara oskyddad i händelse av extraordinära omständigheter som kan medföra störningar, bör gemenskapen dock få möjlighet att snabbt vidta nödvändiga åtgärder.

Vid oförutsedda marknadsförhållanden kan det bli nödvändigt för kommissionen att besluta om särskilda åtgärder för att stödja marknaden.

Vissa former av stöd kan äventyra förverkligandet av den inre marknaden. Bestämmelserna i fördraget om att stöd som beviljas av medlemsstaterna kan utvärderas och eventuellt förbjudas om det är oförenligt med den gemensamma marknaden bör tillämpas på tobakssektorn.

I enlighet med rådets förordning (EEG) nr 729/70 av den 21 april 1970 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken [1] bör gemenskapen svara för medlemsstaternas utgifter till följd av den här förordningen.

Erfarenheten visar att det är nödvändigt att skärpa kontrollen inom tobakssektorn. I förekommande fall kan vissa kontrollbefogenheter överföras till ett fristående kontrollorgan med hänsyn till tobaksmarknadens särskilda krav.

Den gemensamma organisationen av marknaden för tobak skall samtidigt på lämpligt sätt beakta de mål som fastställs i artiklarna 39 och 110 i fördraget.

Övergången från den ordning som infördes genom rådets förordning (EEG) nr 727/70 av den 21 april 1970 om den gemensamma organisationen av marknaden för råtobak [2] till den ordning som fastställs i den här förordningen bör ske på bästa möjliga villkor. Det kan

[1] EGT nr L 94, 28.4.1970, s. 13. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2048/88 (EGT nr L 185, 15.7.1988, s. 1).

[2] EGT nr L 94, 28.4.1970, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 860/92 (EGT nr 91, 7.4.1992, s. 1).

▼B

därför bli nödvändigt att införa övergångsåtgärder. Den nya ordningen bör tillämpas fullt ut först från 1993 års skörd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den gemensamma organisationen av marknaden för råtobak skall omfatta regler om

— ett bidragssystem,

— åtgärder inriktade på styrning och omställning av produktionen,

— ett system för handel med tredje land.

Den gemensamma organisationen skall gälla för råtobak och tobaksavfall enligt KN-nummer 2401.

Artikel 2

Råtobakssorterna skall klassificeras i följande grupper:

a) Flue cured:

Tobak som har torkats i ugnar där luftcirculationen, temperaturen och fuktigheten kontrolleras.

b) Light air cured:

Tobak som har torkats i luften under tak och som inte fermenteras.

c) Dark air cured:

Tobak som har torkats i luften under tak och som genomgår naturlig fermentering före försäljning.

d) Sun cured:

Tobak som har torkats i solen.

e) Fire cured:

Tobak som har torkats vid eld.

f) Basma (sun cured).

g) Katerini (sun cured).

h) Klassisk Kaba Koulak och liknande sorter (sun cured).

Sorterna i varje grupp anges i bilagan.

AVDELNING I

Bidragssystem

Artikel 3

1. Från 1993 års skörd fram till 1997 års skörd skall ett bidragssystem tillämpas. Bidragsbeloppet skall vara detsamma för tobakssorterna i samma grupp.

2. För flue cured, light air cured och dark air cured tobak odlad i Belgien, Tyskland och Frankrike skall dock ett tilläggsbelopp betalas ut. Detta belopp skall vara lika med 50 % av skillnaden mellan bidraget för dessa tobakssorter enligt punkt 1 och bidraget för 1992 års skörd.

3. Syftet med bidraget skall vara att bidra till inkomster för de producenter vars produktion svarar mot marknadens behov och att underlätta avsättningen av denna tobaksproduktion inom gemenskapen.

Artikel 4

1. Rådet skall i enlighet med förfarandet i artikel 43.2 i fördraget fastställa bidragsbeloppet och tilläggsbeloppen för varje tobaksskörd med särskild hänsyn till de tidigare och de förväntade avsättningsmöjligheterna för de olika tobakssorterna under normala konkurrensvillkor på gemenskapsmarknaden och världsmarknaden.

▼B

2. Bidragsbeloppet skall fastställas

a) per kg bladtobak som inte har genomgått den första beredningen och behandlingen,

b) för varje råtobaksgrupp.

Artikel 5

Bidraget skall beviljas på följande villkor:

a) Tobaken skall härstamma från det produktionsområde som har fastställts för varje sort.

b) Kvalitetskraven skall vara uppfyllda.

c) Producentens leverans av bladtobaken till det företag som utför den första beredningen skall ske enligt ett odlingskontrakt.

▼M1

Artikel 6

1. Odlingskontraktet skall minst omfatta

— ett åtagande från det första bearbetningsföretaget att till producenten betala inköpspriset och, i de fall där den behöriga myndigheten i medlemsstaten inte betalar ut bidraget direkt till producenten, ett belopp som är lika med bidraget för den kontrakterade och faktiskt levererade kvantiteten,

— ett åtagande från producenten att till det första bearbetningsföretaget leverera råtobak som motsvarar de kvalitetskrav som angivits i kontraktet.

2. Den behöriga myndigheten i medlemsstaten skall, mot uppvisande av bevis om tobaksleveransen, betala ut bidragsbeloppet till producenten eller återbetala bidragsbeloppet till det första bearbetningsföretaget om det senare, mot uppvisande av bevis för att producenten levererat tobaken och för att utbetalning av det i punkt 1 angivna beloppet har skett, har betalat ut ett belopp som är lika med bidraget till producenten.

▼B

Artikel 7

Tillämpningsföreskrifter till denna avdelning skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 23.

Tillämpningsföreskrifterna skall omfatta följande:

— Avgränsning av produktionsområdena för varje sort.

— Kvalitetskrav beträffande den levererade tobaken.

— Odlingskontraktets ytterligare innehåll och den tidsfrist inom vilken det skall ha ingåtts.

▼M1

— Eventuella krav på att det första bearbetningsföretaget eller producenten skall ställa en säkerhet, samt villkoren för ställande och frisläppande av denna säkerhet, om ett förskott krävts.

▼B

— De särskilda villkoren för beviljande av bidraget om odlingskontraktet ingås med en producentsammanslutning.

— De åtgärder som skall vidtas om odlaren eller beredningsföretaget inte uppfyller sina skyldigheter enligt gällande föreskrifter.

AVDELNING II

Produktionsstyrning

Artikel 8

Den totala högsta garantitröskeln för gemenskapen fastställs till ►A1 350 600 ◄ ton rå bladtobak per skörd. För 1993 fastställs denna tröskel dock till 370 000 ton.

Inom denna gräns skall rådet, i enlighet med förfarandet i artikel 43.2 i fördraget, årligen fastställa en särskild garantitröskel för varje sortgrupp

▼B

med särskild hänsyn till marknadsförhållandena, de sociala och ekonomiska förhållandena och odlingsbetingelserna inom de berörda produktionsområdena.

▼M1

Artikel 9

1. För att säkerställa att garantitrösklarna hålls skall en ordning för produktionskvoter inrättas för skördarna fr.o.m. år 1995 t.o.m. år 1997.

2. Rådet skall enligt förfarandet i artikel 43.2 i fördraget för varje skörd fördela de disponibla kvantiteterna för varje sortgrupp mellan de medlemsstater som är producentländer.

3. På grundval av de kvantiteter som fastställs i enlighet med punkt 2 och utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4 skall medlemsstaterna fördela produktionskvoterna mellan producenterna i proportion till medeltalet av de kvantiteter som levererats för bearbetning under de tre år som föregick året för den senaste skörden, fördelade på sortgrupper. Produktionen under år 1992 och de leveranser som härrör från den skörden skall emellertid inte tas med i beräkningen. De skall ersättas med leveranserna för det fjärde året före året för den senaste skörden. Denna fördelning skall inte på förhand avgöra sätten för fördelning av produktionskvoter för de efterföljande skördarna.

4. Vid fördelningen av de kvoter som anges i punkt 3 skall de kvantiteter råtobak som överskrider de högsta garanterade kvantiteter som är tillämpliga i enlighet med förordning (EEG) nr 727/70 inte ingå i beräkningen av referensproduktionen.

I förekommande fall skall endast den del av produktionen som faller inom gränsen för den tilldelade kvoten under de berörda åren tas med i beräkningen.

Artikel 10

1. Inga utbetalningar av bidrag skall göras för kvantiteter som överskrider den kvot som tilldelats producenten.

2. En producent kan ändå för varje sortgrupp leverera sin överproduktion inom en gräns på högst 10 % av sin kvot, varvid detta överskott är berättigat till det bidrag som beviljas för den därpå följande skörden, på villkor att den berörda producenten under den följande skörden genomför en motsvarande minskning av sin produktion så att de sammanlagda kvoterna för de två ifrågavarande skördarna inte överskrids.

Artikel 11

Tillämpningsföreskrifter för denna avdelning skall fastställas enligt förfarandet i artikel 23. De skall särskilt omfatta de justeringar av fördelningen av kvoter som föreskrivs i artikel 9.4.

▼B

AVDELNING III

Åtgärder för omställning av produktionen

Artikel 12

1. För att utbudet skall koncentreras och anpassas till de kvalitetskrav som ställs av marknaden skall ett särskilt stöd motsvarande 10 % av bidraget beviljas när odlingskontrakt ingås mellan beredningsföretag och erkända producentsammanslutningar, förutsatt att de leveranser som kontraktet omfattar hänför sig till den totala produktionen från sammanslutningens medlemmar.

2. Det särskilda stödet skall betalas ut till producentsammanslutningen i syfte att förbättra organisationen och styrningen av produktionen.

▼B

3. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall antas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 23. De skall omfatta

— definitionen av vilka producentsammanslutningar som kan motta det särskilda stödet,

— villkoren för erkännande av producentsammanslutningar,

— regler för hur det särskilda stödet får användas.

Artikel 13

1. En gemenskapsfond för forskning och upplysning om tobak skall upprättas. Den skall finansieras genom att högst 1 % av bidraget innehålls vid utbetalningen.

2. Fonden skall finansiera och samordna forsknings- och upplysningsprogram som har till syfte att öka kunskaperna om tobakens skadliga verkningar samt främja lämpliga förebyggande åtgärder och behandling och att ställa om gemenskapsproduktionen till de minst skadliga sorterna och kvaliteterna av tobak.

3. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 23.

Artikel 14

Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 23 besluta om ett treårigt program för omställning av odlingar av sorterna Mavra, Tsebelia, Forchheimer Havanna IIc och hybrider av Geudertheimer till andra sorter som bättre svarar mot marknadens krav eller till andra grödor. Programmet skall inledas under skördeåret 1993. Det kan omfatta särskilda åtgärder för att kompensera odlarna för eventuella inkomstförluster till följd av omställningen.

▼M2

AVDELNING IV

Handel med tredje land

Artikel 15

Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall tullsatserna i Gemensamma tulltaxan gälla för de produkter som förtecknas i artikel 1.

Artikel 16

1. De allmänna bestämmelserna om tolkningen av den kombinerade nomenklaturen och dess särskilda tillämpningsföreskrifter skall gälla tullklassificeringen av produkter som omfattas av denna förordning.

2. Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller i en bestämmelse som antagits i enlighet därmed, skall följande vara förbjudet i handeln med tredje land:

— Uttag av en avgift som har motsvarande verkan som en tull.

— Tillämpning av kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 16a

1. Om gemenskapsmarknaden för en eller flera av de produkter som förtecknas i artikel 1 på grund av import eller export påverkas eller hotas av allvarliga störningar som sannolikt kommer att äventyra uppnåendet av de mål som anges i artikel 39 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med tredje land till dess att sådan störning eller sådant hot om störning har upphört.

Rådet skall på kommissionens förslag och i enlighet med det röstningsförfarande som föreskrivs i artikel 43.2 i fördraget anta allmänna tillämpningsföreskrifter till denna punkt och skall bestämma i vilka fall och inom vilka gränser medlemsstater får vidta skyddsåtgärder.

▼M2

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår, skall kommissionen på begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om de nödvändiga åtgärderna. Medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom tre arbetsdagar från och med mottagandet av begäran.

3. En medlemsstat får inom tre arbetsdagar från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva beslutet ifråga.

4. Denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228.2 i fördraget.

▼B

AVDELNING V

Allmänna bestämmelser och övergångsbestämmelser

Artikel 17

I händelse av oförutsedda marknadsförhållanden kan extraordinära stödåtgärder vidtas i enlighet med förfarandet i artikel 23. Omfattningen och varaktigheten av dessa åtgärder får inte gå utöver det som är absolut nödvändigt för att stödja marknaden.

Artikel 18

Om inte annat bestäms i denna förordning, skall artiklarna 92, 93 och 94 i fördraget tillämpas på framställning av och handel med de produkter som anges i artikel 1.

Artikel 19

Utgifter som följer av tillämpningen av avdelningarna I och III skall betraktas som utgifter enligt artikel 1.2 i förordning (EEG) nr 729/70.

Artikel 20

1. Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att gemenskapsbestämmelserna om råtobak följs. I detta syfte skall de inom 6 månader efter det att denna förordning har antagits meddela kommissionen vilka förvaltnings- och kontrollåtgärder som de har för avsikt att vidta. Senast 3 månader efter detta meddelande skall kommissionen godkänna åtgärderna eller anmoda om att justeringar görs. I så fall skall medlemsstaten göra justeringarna snarast. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen utan dröjsmål om eventuella ändringar av nationella bestämmelser och kommissionen skall granska ändringarna i enlighet med samma regler.

2. Varje producentmedlemsstat skall i enlighet med sina rättsregler upprätta ett särskilt organ som skall utföra en viss kontroll inom ramen för gemenskapsordningen för tobak. Medlemsstater som enligt artikel 9.2 har en garantitröskel på mindre än 45 000 ton kan dock välja att inte upprätta ett sådant organ.

3. Organet skall ha full administrativ oavhängighet. Den berörda medlemsstaten skall tilldela det alla de befogenheter som är nödvändiga för att det skall kunna fullgöra ovannämnda uppgifter.

Organet skall ha en personal som är tillräcklig till antalet och tillräckligt välutbildad för att kunna fullgöra dessa uppgifter.

4. Före början av varje regleringsår skall den berörda medlemsstaten på förslag av organet upprätta ett budgetförslag och ett arbetsprogram som skall säkerställa en korrekt tillämpning av bidragssystemet och skicka dessa till kommissionen. Utan att det i övrigt berör medlemsstatens förpliktelser, kan kommissionen anmoda medlemsstaten att ändra budgetförslaget och programmet på det sätt som kommissionen finner ändamålsenligt.

▼B

Kommissionens representanter får när som helst utöva tillsyn över organets verksamhet.

Organet skall regelbundet överlämna rapporter om sin verksamhet till medlemsstaten och kommissionen. Dessa rapporter skall innehålla redogörelser för eventuella problem som har uppstått och, när det är lämpligt, förslag om hur kontrollsystemet skulle kunna förbättras.

5. 50 % av organets faktiska utgifter skall täckas av gemenskapens allmänna budget, och de resterande utgifterna skall finansieras av den berörda medlemsstaten.

6. Det årliga belopp som motsvarar de faktiska utgifter som avses i punkt 5 skall beslutas av kommissionen på grundval av de uppgifter som lämnats av de berörda medlemsstaterna. Beloppet skall betalas ut när kommissionen har fastslagit att organet har upprättats och fullgör sina uppgifter. För att underlätta organets upprättande och drift kan beloppet betalas ut i förskott i form av delutbetalningar under årets lopp på grundval av organets årsbudget, som skall upprättas före slutet av oktober för följande år i samråd med medlemsstaten och kommissionen.

7. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att den kontrollpersonal som utses i enlighet med punkt 2-4

— har tillträde till de lokaler som används för produktion, beredning och avsättning,

— kan ta del av räkenskaperna och andra handlingar som behövs för kontrollen, och kan ta kopior eller utdrag av dessa,

— kan begära att få alla uppgifter av betydelse i sammanhanget.

8. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall antas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 23.

Artikel 21

Medlemsstaterna och kommissionen skall meddela varandra de uppgifter som behövs för tillämpning av denna förordning. Närmare bestämmelser om hur denna information skall meddelas och spridas skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 23.

Artikel 22

En förvaltningskommitté för tobak (härefter kallad ”kommittén”) skall upprättas. Kommittén skall bestå av representanter för medlemsstaterna och skall ha en representant för kommissionen som ordförande.

Artikel 23

1. Kommissionens representant skall för kommittén lägga fram ett utkast till de åtgärder som skall vidtas. Kommittén skall avge sitt yttrande om detta utkast inom den tidsfrist som ordföranden kan fastställa med hänsyn till ärendets angelägenhetsgrad. När det gäller beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen skall yttrandet antas av den majoritet som föreskrivs i artikel 148.2 i fördraget. I kommittén skall de röster som avges av medlemsstaternas representanter vägas i enlighet med samma artikel. Ordföranden skall inte delta i omröstningarna.

2. Kommissionen skall besluta om åtgärder som skall vidtas omedelbart. Om beslutet inte är förenligt med kommitténs yttrande, skall kommissionen dock genast underrätta rådet om åtgärderna. I så fall kan kommissionen skjuta upp genomförandet av de beslutade åtgärderna under en tid av högst en månad från den dag när rådet underrättas.

3. Rådet kan fatta ett annat beslut med kvalificerad majoritet inom den tidsfrist som avses i föregående punkt.

Artikel 24

Kommittén får ta ställning till andra frågor som tas upp av dess ordförande, antingen på eget initiativ eller på begäran av en medlemsstats representant.

▼B

Artikel 25

Vid tillämpning av denna förordning skall hänsyn samtidigt tas på lämpligt sätt till de mål som fastställs i artiklarna 39 och 110 i fördraget.

Artikel 26

Före den 1 april 1996 skall kommissionen överlämna ett förslag till rådet om den ordning som fastställs i avdelningarna I och II och som skall tillämpas från och med 1998 års skörd. Rådet skall besluta om detta förslag i enlighet med förfarandet i artikel 43.2 i fördraget.

Artikel 27

Om det visar sig att övergångsåtgärder behövs för att underlätta övergången från den ordning som föreskrivs i förordning (EEG) nr 727/70 till den som fastställs i den här förordningen, skall sådana åtgärder fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 23.

Artikel 28

Förordning (EEG) nr 727/70 skall upphöra att gälla från och med 1993 års skörd.

Artikel 29

Denna förordning skall tillämpas från och med 1993 års skörd.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼B

BILAGA

KLASSIFICERING AV TOBAKSSORTER

I. FLUE CURED

Virginia

Virginia D med hybrider

Bright

II. LIGHT AIR CURED

Burley

Badischer Burley med hybrider

Maryland

III. DARK AIR CURED

Badischer Geudertheimer, Pereg, Korso

Paraguay med hybrider

Dragon Vert med hybrider

Philippin

Petit Grammont (Flobecq)

Semois

Appelterre

Nijkerk

Misionero med hybrider

Rio Grande med hybrider

Forchheimer Havanna IIc

Nostrano del Brenta

Resistente 142

Goyano

Hybrider av Geudertheimer

Beneventano

Brasile Selvaggio och liknande sorter

Fermenterad Burley

Havanna

IV. FIRE CURED

Kentucky med hybrider

Moro di Cori

Salento

V. SUN CURED

Xanthi-Yaka

Perustitza

Samsun

Erzegovina och liknande sorter

Myrodata Smyrnis, Trapezous och Phi I

Icke-klassisk Kaba Koulak

Tsebelia

Mavra

▼B

VI. Basmas

VII. Katerini och liknande sorter

VIII. Klassisk Kaba Koulak

Elassona

Myrodata Agrinion

Zichnomyrodata